

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

He kantoivat kuormansa helposti

Ainutlaatuiset kuormat meidän kunkin elämässä auttavat meitä turvautumaan pyhän Messiaan ansioihin, laupeuteen ja armoon.

Minulla on hyvä ystävä, joka avioliittonsa alkuvuosina oli vakuuttunut siitä, että hän ja hänen perheensä tarvitsivat neliveitoisen avolavapakettiauton. Hänen vaimonsa oli varma siitä, ettei hän tarvinnut uutta autoa vaan pelkästään halusi sellaisen. Tämän avioparin käymä leikkisä keskustelu johti heidät harkitsemaan sellaisen hankinnan etuja ja haittoja.

”Kulta, me tarvitsemme neliveitoisen auton.”

Vaimo kysyi: ”Miksi ajattelet, että tarvitsemme uuden auton?”

Mies antoi vaimonsa kysymykseen mielestään täydellisen vastauksen: ”Mitä jos on kauhea myrsky ja tarvitsemme lapsillemme maitoa ja kauppaan pääsisi vain sellaisella autolla?”

Hänen vaimonsa vastasi hymyillen: ”Jos ostamme uuden auton, meillä ei ole rahaa maitoon – miksi siis surra, miten pääsisimme kauppaan hätätilanteessa!”

Ajan kuluessa he neuvottelivat yhdessä asiasta lisää ja päättivät lopulta hankkia sen auton. Pian sen jälkeen kun ystäväni oli saanut omistukseensa tämän uuden auton, hän halusi osoittaa

sen hyödyllisyyden ja perustella syynsä halulleen hankkia se. Niinpä hän päätti käydä hakkaamassa hieman polttopuita ja tuoda ne heille kotiin. Oli syksy, ja lunta oli jo satanut vuorilla, mistä hän aikoi hakea puut. Kun hän ajoi ylös vuorenrintettä, lunta alkoi olla koko ajan yhä enemmän. Ystäväni ymmärsi, että liukas keli merkitsi vaaraa, mutta koska hän luotti lujasti uuteen autoonsa, hän jatkoi matkaa.

Valitettavasti ystäväni ajoi lumista tietä liian pitkälle. Kun hän ohjasi auton tien sivuun paikalla, josta hän aikoi hakata halkoja, auto juuttui hankeen. Kaikki hänen uuden autonsa neljä pyörää sutivat lumessa. Hän tajusi heti, ettei hän tiennyt, mitä tehdä, jotta hän pääsisi pois tästä vaarallisesta tilanteesta. Häntä nolotti ja hän oli huolissaan.

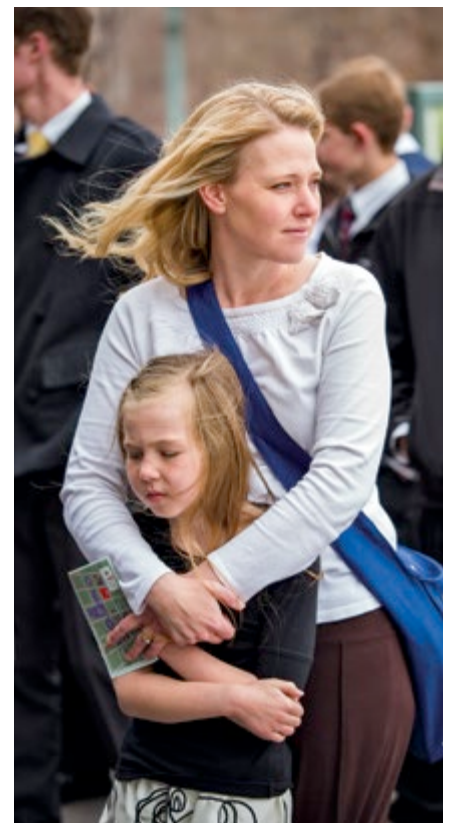
Ystäväni päätti: ”Minä en aio vain istua tässä.” Hän nousi ulos autosta ja alkoi hakata halkoja. Hän täytti avolavan raskaalla kuormalla. Ja sitten ystäväni päätti, että hän yrittäisi vielä kerran ajamalla päästä irti hangesta. Kun hän laittoi vaihteen päälle ja painoi kaasua, auto alkoi hivuttautua eteenpäin. Hitaasti auto pääsi irti

hangesta ja takaisin tielle. Hän oli viimein vapaa ajamaan kotiin onnellisena ja nöyrytyneenä miehenä.

Meidän henkilökohtainen kuormamme

Rukoilen Pyhän Hengen apua, kun tähdennän elintärkeitä opetuksia, joita tämä kertomus ystävästäni, autosta ja haloista voi antaa. Tarvittiin kuormaa. Halkokuorman ansiosta renkaissa oli riittävästi pitoa, niin että hän pääsi irti hangesta takaisin tielle ja liikkeelle. Juuri kuorman ansiosta hän pystyi palaamaan kotiin perheensä luo.

Myös meistä jokainen kantaa kuormaa. Meidän henkilökohtainen kuormamme koostuu vaatimuksista ja tilaisuuksista, velvoitteista ja etuoikeuksista, ahdingoista ja siunauksista sekä vaihtoehtoista ja rajoituksista. Kun me aika ajoin ja

rukoillen arvioimme kuormaamme, kahdesta ohjaavasta kysymyksestä voi olla apua: ”Antaako se kuorma, jota kannan, sitä hengellistä pitoa, jonka ansiosta voin ponnistella eteenpäin kaidalla ja kapealla tiellä Kristukseen uskoen ja välttää paikoilleen juuttumisen? Antaako se kuorma, jota kannan, riittävästi hengellistä pitoa, niin että voin lopulta palata kotiin taivaallisen Isän luo?”

Joskus me ehkä uskomme erheellisesti, että onnellisuus on sitä, ettei kuormaa ole lainkaan. Mutta kuorman kantaminen kuuluu välttämättömänä ja oleellisena osana onnensuunnitelmaan. Koska henkilökohtaisen kuormamme täytyy antaa hengellistä pitoa, meidän tulee varoa raahaamasta elämässämme monia mukavia mutta tarpeettomia asioita, jotka häiritsevät meitä ja kääntävät huomionsi pois niistä asioista, joilla todellakin on eniten merkitystä.

Sovituksen vahvistava voima

Vapahtaja on sanonut:

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeiltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28–30.)

Ies on puinen aisa, jolla yleensä valjastetaan härkä- tai muu juhtapari, jotta ne pystyvät yhdessä vetämään kuormaa. Ikeen avulla eläimet pysyvät rinnakkain niin että ne voivat mennä eteenpäin yhdessä tehdäkseen tarvittavan työn.

Miettikää Herran ainutlaatuisen yksilöllistä kutsua ottaa Hänen ikeensä harteillemme. Se, että teemme pyhiä liittoja ja pidämme ne, valjastaa meidät Herran Jeesuksen Kristuksen ikeeseen Hänen kanssaan. Itse asiassa Vapahtaja kutsuu meitä luottamaan Häneen ja vetämään kuormaa Hänen kanssaan, vaikka parhaat pyrkimyksemme eivät ylläkään Hänen tasolleen eikä niitä voi verrata Hänen voimaansa. Kun me luotamme Häneen ja vedämme kuormaamme Hänen kanssaan kuolevaisuuden matkalla, Hänen ikeensä on todellakin hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt.

Me emme ole eikä meidän koskaan tarvitsekaan olla yksin. Me voimme ponnistella eteenpäin päivittäisessä elämässämme taivaallisen avun turvin. Vapahtajan sovituksen ansiosta me voimme saada kykyä ja voimaa enemmän kuin meillä muutoin olisi (ks. ”Sua tahdon seurata”, *MAP-lauluja*, 142). Herra onkin sanonut: ”Ja nyt, jatkakaa matkaanne ja iloitkoot sydämenne; sillä katso ja näe, minä olen teidän kanssanne aina loppuun asti” (OL 100:12).

Pohtikaa Mormonin kirjassa olevaa esimerkkiä siitä, kun Amulon vainosi Almaa ja tämän kansaa. Herran ääni tuli näille opetuslapsille heidän ahdingossaan: ”Nostakaa päänne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta” (Moosia 24:13).

Pankaa merkille, kuinka keskeisiä liitot ovat vapauttamista koskevan lupauksen kannalta. Liitot, jotka otetaan vastaan ja pidetään kunnialla nuhteettomasti, ja toimitukset, jotka suoritetaan oikealla pappeuden valtuudella, ovat välttämättömiä kaikkien niiden muiden siunausten saamiseksi, jotka Jeesuksen Kristuksen sovitus tekee mahdolliseksi. Pappisuuden toimituksissa ilmenee nimittäin jumalisuuden voima ihmisille lihassa, myös sovituksen siunaukset (ks. OL 84:20–21).

Muistakaamme Vapahtajan sanat: ”Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt” (Matt. 11:30), kun mietimme seuraavaa jaetta kertomuksessa Almasta ja hänen kansastaan.

”Ja minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillemme, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne” (Moosia 24:14).

Monet meistä ehkä olettavat tämän kohdan tarkoittavan, että kuorma

otetaan yhtäkkiä ja pysyvästi pois. Seuraavassa jakeessa kuitenkin kuvataan, kuinka kuormaa kevennettiin.

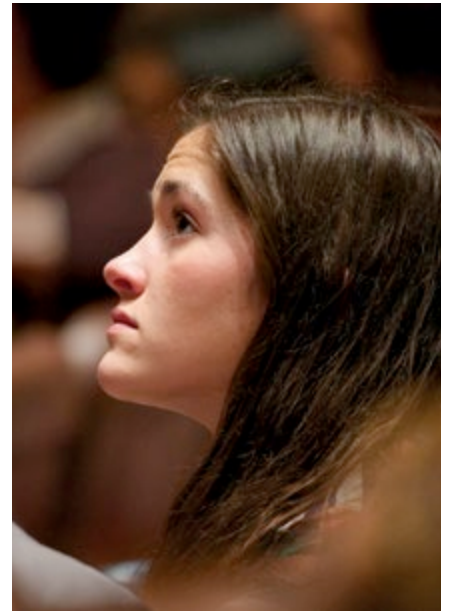
”Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljiensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli *Herra vahvisti heitä* niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon” (Moosia 24:15, kursivointi lisätty).

Kansalta ei otettu haasteita ja vaikeuksia pois heti. Mutta Almaa ja hänen seuraajiaan vahvistettiin, ja heidän vahvistuneet kykynsä tekivät kuormista kevyempiä. Nämä hyvät ihmiset saivat sovitukselta voimaa *toimia* (ks. OL 58:26–29) ja *vaikuttaa* olosuhteisiinsa. Ja ”Herran voimassa” (Moosia 9:17; 10:10; ks. myös Morm. s. 14; Alma 20:4) Alma ja hänen kansansa johdatettiin turvaan Sarahemlan maahan.

Jeesuksen Kristuksen sovitus voittaa Aadamin lankeemuksen vaikutukset ja mahdollistaa meidän omien syntiemme ja rikkomustemme anteeksisaamisen, ja Hänen sovituksensa ansiosta me

voimme lisäksi tehdä hyvää ja tulla paremmiksi tavoilla, jotka selvästi ylittävät meidän kykymme kuolevaisuudessa. Useimmat meistä tietävät, että kun me teemme väärin ja tarvitsemme apua voittaaksemme synnin seuraukset elämässämme, Vapahtaja on suonut meille mahdollisuuden tulla puhtaiksi Hänen lunastavan voimansa ansiosta. Mutta ymmärrämmekö me myös sen, että sovitus on uskollisia miehiä ja naisia varten, jotka ovat kuuliaisia, kelpollisia ja tunnollisia ja jotka pyrkivät tulemaan paremmiksi ja palvelemaan uskollisemmin? Olisikohan niin, että me emme täysin ymmärrä, että sovituksella on tämä vahvistava puoli elämässämme, ja uskommekohan me virheellisesti, että meidän täytyy kantaa kuormaamme aivan yksin – pelkällä sisulla, tahdonvoimalla ja itsekurilla sekä ilmeisen rajallisilla kyvyillämme?

On tärkeää tietää, että Jeesus Kristus tuli maan päälle *kuolemaan* meidän edestämme. Mutta meidän pitää arvostaa myös sitä, että Herra haluaa sovituksensa kautta ja Pyhän

Hengen voimalla *elävöittää* meidät – paitsi opastaakseen meitä myös vahvistaakseen meitä ja parantaakseen meidät.

Vapahtaja auttaa kansaansa

Alma selittää, miksi ja kuinka Vapahtaja voi suoda meille voimaa:

”Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet.

Ja hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sydämensä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.” (Alma 7:11–12.)

Näin siis Vapahtaja on kärsinyt paitsi meidän syntiemme ja pahojen tekojemme vuoksi, myös meidän fyysisten kipujemme ja tuskiemme, heikkouksiemme ja puutteidemme, pelkojemme ja ahdistustemme, pettymystemme ja lannistumistemme, mielihämmämme ja katumuksemme, epätoivomme ja toivottomuutemme, kokemamme epäoikeudenmukaisuuden ja eriarvoisuuden vuoksi sekä niiden emotionaalisten ongelmien vuoksi, jotka meitä vaivaavat.

Te tai minä emme koskaan kuolevaisuudessa kohta sellaista fyysistä

kipua, sellaista hengellistä haavaa, sellaista sielun tuskaa tai murhetta, sellaista vaivaa tai heikkoutta, jota Vapahtaja ei olisi ensin kokenut. Me saatamme heikkouden hetkellä huudahtaa: ”Kukaan ei tiedä, millaista tämä on. Kukaan ei ymmärrä.” Mutta Jumalan Poika tietää ja ymmärtää täysin, koska Hän on tuntenut ja kantanut henkilökohtaiset kuormamme. Ja Hänen äärettömän ja iankaikkisen uhrinsa ansiosta (ks. Alma 34:14) Hänellä on täydellistä myötätuntoa ja Hän voi ojentaa meille armon käsi-vartensa. Hän voi tulla tueksemme, koskettaa, auttaa, parantaa ja vahvistaa meitä niin, että me olemme enemmän kuin koskaan voisimme olla, ja Hän auttaa meitä tekemään sellaista, mihin emme ikinä pystyisi luottamalla vain omaan voimaamme. Todellakin Hänen ikeensä on hyvä kantaa ja Hänen kuormansa on kevyt.

Kehotus, lupaus ja todistus

Kun arvioitte omaa kuormaanne, kehotan teitä tutkimaan ja pohtimaan Vapahtajan sovitusta, rukoilemaan sen johdosta ja pyrkimään siihen, että opitte siitä enemmän. Sovituksessa on paljon sellaista, mitä emme yksinkertaisesti pysty ymmärtämään käsityskyvyllemme täällä kuolevaisuudessa. Mutta sovituksessa on myös paljon

sellaista, mitä voimme ja mitä meidän pitää ymmärtää.

Ystäväni kohdalla halkokuorma antoi pelastavan pidon. Tyhjä paketti-auto ei päässyt hangessa eteenpäin, vaikka siinä oli neliveto. Tarvittiin raskasta kuormaa antamaan pitoa.

Tarvittiin kuormaa. Nimenomaan kuorma antoi pidon, jonka ansiosta ystäväni sai auton irti hangesta, pääsi takaisin tielle ponnistellakseen eteenpäin ja palatakseen perheensä luo.

Ainutlaatuiset kuormat meidän kunkin elämässä auttavat meitä turvautumaan pyhän Messiaan ansioihin, laupeuteen ja armoon (ks. 2. Nefi 2:8). Todistan ja lupaan, että Vapahtaja auttaa meitä kantamaan kuormamme helposti (ks. Moosia 24:15). Kun pyhät liittomme valjastavat meidät ikeeseen Hänen kanssaan ja saamme elämäämme Hänen sovituksensa kaiken mahdolliseksi tekevän voiman, me pyrimme yhä paremmin ymmärtämään Hänen tahtonsa ja elämään sen mukaan. Me myös rukoilemme voimaa ottaa oppia olosuhteistamme, muuttaa niitä tai hyväksyä ne sen sijaan että rukoilisimme herpaantumatta Jumalaa muuttamaan olosuhteitamme meidän

tahtomme mukaisiksi. Meistä tulee aloitteellisia toimijoita eikä toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:14). Meitä siunataan hengellisellä pidolla.

Toimikoon jokainen meistä paremmin ja tulkoon paremmaksi Vapahtajan sovituksen kautta. Tänään on 6. huhtikuuta. Ilmoituksen kautta tiedämme, että tämä päivä on Vapahtajan todellinen ja tarkka syntymäpäivä. Huhtikuun 6. päivä on myös päivä, jona perustettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. (Ks. OL 20:1; Harold B. Lee, ”Strengthen the Stakes of Zion”, *Ensign*, heinäkuu 1973, s. 2; Spencer W. Kimball, ”Miksi te huudatte minulle: ’Herra, Herra!’ ettekä tee, mitä minä sanon?”, *Valkeus*, elokuu 1975, s. 32; Spencer W. Kimball, ”Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings”, *Ensign*, toukokuu 1980, s. 54; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999*, 2005, s. 409.) Tänä erityisenä ja pyhänä lepopäivänä vakuutan todistuksenani, että Jeesus Kristus on Lunastajamme. Hän elää ja puhdistaa, parantaa, ohjaa, suojelee ja vahvistaa meitä. Näistä asioista todistan riemuiten Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

